

РЕШЕНИЕ

№ 9250

гр. София, 19.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2583** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Й. Д. Д. срещу Решение № 5712 от 10.12.2023 г., постановено по НАХД № 14406/2022г. по описа на Софийски районен съд /СРС/,НО-17-ти състав, с което е изменен електронен фиш /ЕФ/ серия К № 6276138, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, във вр. чл. 182, ал.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 800 лв., за извършено нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, като е преквалифицирана санкционната норма в такава по чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП и е намален размера на наложеното административно наказание „глоба“ от 800лв. на 400 лв.

В жалбата се прави искане за отмяна на решението и постановяване на ново, с което да бъде отменен ЕФ. Представени са доказателства за размера на пенсията и за здравословното състояние на касатора.

В съдебно заседание Й. Д. не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба - СДВР, не се представлява. По делото е постъпила на 12.04.2024г. молба от процесуален представител-юрисконсулт И., с позиция по хода на делото и по съществуването на спора. Моли за оставяне в сила на

решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на опретендираното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за правилност и законосъобразност на решението на СРС.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, касационния съдебен състав, намира че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Приетата от районния съд е фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Установено е, че към 14.08.2022г. лек автомобил „Ф. Л.” с ДК [рег.номер на МПС] е собственост на Й. Д. Д.. На 14.08.2022 г. в 14:58ч. въпросният лек автомобил е управляван в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. Преминавайки до № 36 на [улица], скоростта на движение на автомобила е 81 км/ч. /съгласно приспаднат толеранс - 3 км/ч. от отчетената скорост/, при разрешена скорост за движение в рамките на населеното място до 50 км/ч.

Скоростта на движение на автомобила е измерена и заснета с автоматизирано техническо средство за видеоконтрол CORDON M2, № MD1197, разположено в пътният участък. Мобилната система за видеоконтрол е одобрена и вписана в регистъра на 06.07.2018 г., със срок на валидност на одобрението десет години. Към 14.08.2022 г. техническото средство е преминало последваща проверка за изправност на 15.03.2022г. На процесиите време и място било позиционирано от екип на ОПП СДВР.

Въз основа констатираното и заснето нарушение за скорост е издаден обжалвания електронен фиш, с който на Д., в качеството на собственик на автомобила, е наложено административно наказание глоба в размер на 800 /осемстотин/ лв. на основание чл. 189, ал. 4 ЗДвП - за извършено в условията на повторност нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП - превишаване на разрешената скорост в населено място с 31 км/ч. В електронния фиш изрично е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/3802895.

Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Въззивният съд е приел, че от приложения електронен фиш Серия К № 3802895, ведно с приобщените доказателства относно момента на влизането му в сила, и от

справка-картон на водач, не се установява, на коя дата този електронен фиш за нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, за което на основание чл. 189, ал. 4 ЗДвП на водача е наложена глоба в размер на 800 лв. е влязъл в сила.

По отношение на обжалвания електронен фиш серия К № 6276138 СРС е приел, че съдържанието му отговаря на всички законови изисквания - посочена е териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението /СДВР/, мястото и времето на осъществяването му и регистрационният номер на заснетото МПС-посочено е, че собственик на МПС е Й. Д. Д., описани са извършеното нарушение, нарушената разпоредба - чл. 21, ал. 1 ЗДвП, и наложената на основание чл. 189, ал. 4 ЗДвП глоба в размер на 800 лв. Във връзка с гореизложеното, съдът е преценил, че предвид определената глоба в размер на 800, 00 лв., като наказващият орган се е позовал на разпоредбата на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП и предвид, посоченото превишаване на скоростта с 31 км/ч., следвало да се приеме, че препраща към разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП и определеният размер на глобата от 800 лв. представлява двукратния размер на глобата от 400 лв. по чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. СРС е приел, че по безспорен начин въз основа на събраните и кредитирани доказателства по делото се установява, че Д. е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, но е отбелязал, че в процесния електронен фиш не са отбелязани в необходимата пълнота предпоставките, необходими за квалифициране на нарушението като "повторно", в това число - не е посочено нарушението, за което е бил издаден електронен фиш, датата на деянието и най-вече датата на влизане в сила на предишния електронен фиш, обосноваващ повторността на случая. Поради това, съставът на СРС е преценил, че конкретното административно обвинение в частта относно повторността, се явява неконкретизирано в акта, определящ рамките на административното обвинение срещу Й. Д. Д.. С тези изводи и мотиви е постановил обжалваното решение.

Настоящата инстанция намира, че решението е правилно.

Чл. 189, ал. 4 ЗДвП регламентира, че "при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение", а в § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП е дадена легалната дефиниция на автоматизираните технически средства и системи, съгласно която те са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Изключение от правилото е предвидено в чл. 11, ал. 2 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, но то касае само случаите на осъществяване на контрол с мобилно АТСС във време на движение, тъй като в този случай се налага въвеждането на допълнителни данни към тези на АТСС. Посоченото изключение само потвърждава правилото. Следователно, при новата редакция на чл. 189, ал. 4 ЗДвП /ДВ,бр.54/2017 г./ електронни фишове се издават не само от стационарно позиционирани АТСС, но и от мобилни такива, които са преносими, но са в

стационарен режим на измерване и снимане на нарушенията.

В чл.189, ал.4 изр.второ ЗДвП изчерпателно са изброени реквизитите, които следва да съдържа електронният фиш - териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Всички тези изисквания са спазени с процесния ел. фиш. Следва да се има предвид, че нарушената норма е тази на чл. 21, ал.1 ЗДвП и тя изрично е посочена в ел. фиш. Непрецизността на електронния фиш, доколкото в него не е посочена изрично хипотезата, към която е препращането на чл.182, ал.4 ЗДвП, не съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до отмяната му. Съдът отбелязва, че точките в чл.182, ал.4 ЗДвП имат значение единствено при определяне размера на наказанието и не са задължителен реквизит на ел. фиш. Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1 от ЗДвП "водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: т. 4 - за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 400 лв.; Съгласно ал. 4 от същата разпоредба за повторно нарушение по, ал. 1, т. 1 – 5 наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер., в случая 800 лв. По смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП "Повторно " е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 - в двегодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение. Когато наказанието е лишаване от право да се управлява моторно превозно средство, срокът започва да тече от неговото изтърпяване".

Правилно е прието от районния съд, че когато установи, че административно наказващия орган е допуснал нарушение при квалификацията на деянието, при правилно установена фактическа обстановка, т.е. при идентичност на фактите, следва да упражни правомощието си да измени издаденото НП, а не да го отмени като незаконосъобразно. Следователно, районният съд като инстанция по същество, има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба, без да отменя наказателното постановление“ /ТР № 8 от 16.09.2021г на ВАС/.

Въз основа на установените правнорелевантни факти районният съд е направил обосновани и правилни изводи, които се споделят напълно от настоящата инстанция, поради което повторното им излагане не е необходимо. Доводите и възраженията в касационната жалба са почти идентични с направените от Д. пред СРС, същите са били подробно обсъдени в решението на СРС и с оглед фиксирания в закона размер на санкцията, изцяло се споделят от настоящата инстанция.

Тъй като настоящият съдебен състав не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и съгласно чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ. В идентичен смисъл е разпоредбата на чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН, според която размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде

определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер от 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5712 от 10.12.2023 г., постановено по НАХД № 14406/2022г. по описа на Софийски районен съд /СРС/,НО-17-ти състав.

ОСЪЖДА Й. Д. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултското възнаграждение в размер от 80 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.